

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.051/2012/6. szám

A Szegedi Ítéltábla dr. Györffy István ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - Köstner Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Köstner István ügyvéd) által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság (jelenleg Gyulai Törvényszék) 2011. szeptember hó 29. napján kelt 3.G.40.007/2011/27. számú ítélete ellen a felperes által 30., 32., 34. sorszám alatt és jelen eljárásban 3. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 500.000 (Ötszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A peres felek között 2004. április 15-én kölcsönszerződés jött létre, melyben az alperes saját forrásból vállalta 50.000.000 Ft összegű, ún. „Európa terv Agrárhitel” folyósítását a felperes részére mezőgazdasági tevékenység folytatásához szükséges - tárgyi eszköznek nem minősülő - anyagok és eszközök vásárlásához. A felvett kölcsönt a felperesnek 2005. április 30. és 2009. március 31. között kellett részletekben visszafizetnie. A kölcsönszerződés 3. pontjában tételesen felsorolták, hogy a kölcsönt a felperes milyen termékekre, milyen értékben használhatja fel. Rögzítették azt is, hogy a hitel felhasználását a fenti összetételnek megfelelően anyag- és eszközvásárlásra vonatkozó számlával, illetve számlát helyettesítő okmányokkal 2004. december 31-ig kell igazolni. A szerződés biztosítására jelzálogjog került kikötésre. Biztosítékként merült fel az ...

Alapítvány kezességvállalása is. Ezzel összefüggésben a szerződés 24. pontjában a felek megállapodtak, hogy a folyósítás feltétele az ... Alapítvány kezességvállalása, melynek elutasítása esetén az alperes jogosult a hitel folyósításától és a szerződéstől egyoldalúan elállni.

A szerződés alapján 2004. április 26-án az alperes 36.000.000 Ft-ot utalt át a felperes számlájára, a fennmaradó összeg kifizetését pedig attól tette függővé, hogy az alapítvány a kezességvállalási kérelmet miként bírálja el.

2004. április 28-án a felperes és a **(cég neve)** között szállítási szerződés jött létre, melyben a **(cég neve)** vállalta különböző mezőgazdasági eszközök leszállítását a 2004. március 5-i árajánlatban szereplő árakon, 36.991.449 Ft nettó ár ellenében azzal, hogy az áru leszállítása a teljes vételár kiegyenlítésekor történik. A megállapodásban rögzített fizetési ütemezésnek megfelelően a részére folyósított 36.000.000 Ft kölcsönből a felperes 2004. április 28-án 10.000.000 Ft-ot, 2004. május 31-én 12.000.000 Ft-ot átutalt a **(cég neve)**-nek, 2004. június 24-én pedig további 12.000.000 Ft átutalására került sor.

2004. április 30-án az ... Alapítvány a kezességvállalást elutasította. Határozatát 2004. május 17-én a ...bank Zrt-n keresztül küldte meg az alperesnek, ahova a határozat 2004. június 1-én érkezett meg. Az elutasításról az alperes ugyan írásban nem értesítette a felperest, ügyintézője azonban szóban tájékoztatta, és ennek tulajdonítható, hogy 2004. június 11-én a felperes - az alperes közreműködésével - a döntés felülvizsgálatát kérte. Az alapítvány részéről azonban kezességvállalásra nem került sor, mivel a felperes nem tudta teljesíteni az alapítvány által ehhez előírt feltételeket.

2005. április 15-én a peres felek módosították a kölcsönszerződésnek a kölcsön összegére és annak visszafizetésére vonatkozó rendelkezéseit. A módosító okirat a kölcsön összegét 36.000.000 Ft-ban határozta meg. Az alperes 2006. augusztus 1-én - arra hivatkozással, hogy a felperes felszólítás ellenére nem tett eleget fizetési kötelezettségének - a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta.

Miután a szállítási szerződésben megjelölt teljes vételár a **(cég neve)** részére nem került kifizetésre, a tényleges szállítás elmaradt és a **(cég neve)** a kapott előleget sem fizette vissza.

A Békés Megyei Bíróság 15.G.40.065/2007/36. szám alatti ítéletével a felperest 37.046.072 Ft hiteltartozás és kamatai megfizetésére, valamint pertársával együtt annak tűrésére kötelezte, hogy az ítéletben megjelölt ingatlanokból a követelés bírósági végrehajtás útján való kielégítését tűrje. A Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.369/2008/6. szám alatt az ítéletet azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a felperes vonatkozásában a tűrésre kötelezés a **(helység neve, utca, házszám)** szám alatti jelzálogjoggal terhelt ingatlanra vonatkozik. A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a jogerős ítéletet Gfv.IX.30.104/2009/5. szám alatti határozatával hatályában fenntartotta.

A felperes keresetében 51.000.000 Ft kártérítés és a fenti összeg 2004. évi december hó 30. napjától számított kamatainak megfizetésére kérte az alperes kötelezését. Kárából 34.000.000 Ft-ot a le nem szállított forgóeszközök ellenértékére, 10.000.000 Ft-ot a felvett hitel után kifizetett ügyleti kamatokra, 7.000.000 Ft-ot pedig a meg nem térült kamattámogatásra vezetett vissza. Kárigényénél a Ptk. 339. §-ra, 318. §-ra, a Ptk. 277. §-ra és a Ptk. 6. §-ra hivatkozott. Szerződésszegő magatartásként értékelte, hogy az alperes a hitel folyósításának feltételeként kikötött kezességvállalás előtt részfolyósítást eszközölt, továbbá a hitelszerződéstől eltérő (alacsonyabb) összeget folyósított ki. Kifogásolta, hogy az alperes együttműködési kötelezettségét megszegve nem tájékoztatta időben arról, hogy az ... Alapítvány a kezességvállalási kérelmet elutasította, és a tájékoztatásra csupán akkor került sor, amikor a részére folyósított összeget elköltötte, a forgóeszközöket megrendelte, s az ügylettől való visszalépésre már lehetősége nem volt. Sételmezte, hogy a hiányzó 14.000.000 Ft vonatkozásában az alperes magasabb kamatozással nem folyósított részére hitelt, nem tehermentesítette az egyik ingatlan fedezetet, nem redukálta a jelzálogjog bejegyzését a ténylegesen kifolyósított 36.000.000 Ft-ra, nem járult hozzá a forgóeszközök listájának és bekerülési összegének módosításához, és egy évig nem volt hajlandó a szerződés tartalmának módosítására. Szerződésszegő magatartásnak tekintette, hogy az alperes nem állította ki azokat az igazolásokat, amelyek a befizetett kamat 70 %-ának visszaigénylésére biztosítottak volna lehetőséget. Álláspontja szerint a részfolyósítással az alperes arra bízta, hogy a kezességvállalás bevéára nélkül költse el a már kifolyósított összeget, számára ugyanis a folyósítás azt jelentette, hogy a feltételek maradéktalanul fennállnak. Kérte, hogy a bíróság mellőzze a felek között korábban lefolytatott per eredményének vizsgálatát, mivel a korábbi perben csupán az alperes által nyújtott hitelösszegnek a visszafizetése iránti kereset elbírálása valósult meg, az alperes által fogantatosított szerződésszegéseket azonban nem vonta bizonyítási eljárás alá a bíróság.

Az alperes elsödlegetesen a per megszüntetését, másodlagosan az igény elévülése miatt, harmadlagosan pedig a kártérítési feltételek hiánya miatt a kereset elutasítását és a felperes perkölttségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint a perben érvényesített igények már a korábbi eljárásnak is tárgyát képezték, mivel azokat a felperes részben beszámítási kifogás, részben viszontkereset formájában érvényesítette. Mindezt a Békés megyei Bíróság 15.G.40.065/2007/35. szám alatti ítéletének indokolása is igazolja, továbbá az a tény, hogy a fenti igényekkel a korábbi eljárás során a bíróság érdemben foglalkozott és bizonyítást is lefolytatott. Mivel ugyanazon tényalapból származó ugyanazon jog tárgyában már jogerős ítéletet hoztak, a Pp. 229. § /1/ bekezdésére figyelemmel a felperes már nem jogosult a perindításra, a keresetlevelet a Pp. 130. § /1/ bekezdésének d./ pontja alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani, ennek hiányában pedig a Pp. 157. § a./ pontjára figyelemmel az eljárás megszüntetésének lett volna helye. Másodlagos védekezésében az alperes kifejtette, hogy a kölcsönszerződés megkötésére 2004. április 15-én, a 36.000.000 Ft-os részteljesítésre 2004. április 26-án, a kezességvállalás elutasításáról való tudomásszerzésre 2004. június 18-án (vagy

június 11-én), a kezességvállalás érdekében a ... **Takaréksövetkezet** irányában fennálló tartozás visszafizetésének vállalására 2004. július 14-én, a kölcsönszerződés módosítására pedig 2005. április 15-én került sor, továbbá a felperes a kölcsönt a 2004.

évi gazdálkodásához kérte. Bármelyik időpont is kerül figyelembe vételre, az öt éves elévülési idő eltelt és a kereset elévülés miatt elutasítandó. A harmadlagos védekezésében előadta, hogy sem a kölcsönösszeg egy részének átutalása, sem pedig a további kölcsön kiutalásának megtagadása nem valósított meg szerződésszegést, melyet a korábbi perben a Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.369/2008/6. szám alatti ítéletében maga is megállapított. Vitatta, hogy a kezességvállalással kapcsolatos negatív döntésről a felperest csupán hónapokkal később tájékoztatta volna. A tudomásszerzés időpontját 2004. június 1. napján jelölte meg, s utalt arra, hogy 2004. június 18-án az elutasítás tényét a felperes már egyértelműen ismerte, költekezése azonban nagyobb részben ezt megelőzően megtörtént. Vitatta továbbá, hogy a kamattámogatással kapcsolatos igazolások kiadása tekintetében mulasztás terhelné, s arra hivatkozott, hogy e tekintetben már korábban jogerős bírói megállapítás született. Vitatta a forgóeszköz előleg kárjellegét, hivatkozással arra, hogy azt a felperesnek saját szerződő partnerétől, a **(cég neve)**-től kellene követelnie, a 10.000.000 Ft-os kamatigényt pedig azért, mert a kamat a felvett hitel jogszerű következménye volt.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Megalapozatlannak ítélte az alperes per megszüntetésére irányuló kérelmét, tekintettel arra, hogy habár jelen per felperese a Békés Megyei Bíróság előtt folyamatban volt 15.G.40.088/2006. számú perben érvényesített ugyan beszámítási igényt és viszontkeresetet, és a jelen perben is érvényesített kamattámogatási igény tekintetében valóban átfedés van a jelen perben és a korábbi perben érvényesített igények között, ugyanakkor a felperes igényének e részével kapcsolatban sem állapítható meg res iudicata, ugyanis a beszámítási kifogásnak a bíróság nem adott helyt, a Pp. pedig az anyagi jogerőt csak az ítéletben beszámított ellenkövetelésre korlátozza. Az alperes elévülési kifogását csak kisebb részben találta megalapozottnak, a felvett hitelösszeg után kifizetett kamatok vonatkozásában ugyanis a teljesítések időpontjához viszonyítottan az öt éves igényérvényesítési határidő eltelt. A le nem szállított forgóeszközök 34.000.000 Ft-os értéke miatti kár tekintetében azonban elévülés nem következett be, ugyanis tény, hogy 2007. február 23-án a **(cég neve)** kiadott állásfoglalásából arra lehet következtetni, hogy ekkor még a szerződő felek közötti tárgyalások folytak, ehhez képest a károsodás még nem következett be, így a 2011. február 4-i perindítás még az igényérvényesítésre nyitva álló határidőn belül történt meg. A 70 %-os kamattámogatás elvesztése miatti kár tekintetében azt vizsgálta, hogy szabályszerű eljárás esetén a felperes a kamattámogatáshoz mikor jutott volna hozzá. Erre 2005-ben mindenképpen sor került volna, ezért főszabály szerint az elévülés fennállna, azonban a felperes a kamattámogatással kapcsolatos igényét beszámítási kifogásként a Békés Megyei Bíróság előtt 15.G.40.065/2007. szám alatt folyamatban volt perben érvényesítette, ez a tény pedig a Ptk. 327. § /1/ bekezdése alapján az elévülést megszakította. Így az elévülés a beszámítási igényként érvényesített 5.000.000 Ft tekintetében nem következett be. Mindezen megállapításokra tekintettel az elsőfokú bíróság a 34.000.000 Ft-os követelésrészt, valamint 5.000.000 Ft erejéig a kamattámogatással kapcsolatos követelésrészt érdemben vizsgálta. A 34.000.000

Gf.III.30.051/2012/6. szám

Ft-os követelésrész vonatkozásában a Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.369/2008/6. számú ítéletében kifejtettekre utalással megállapította, hogy az alperes részéről

szerződésszegésnek sem a kezességvállalás bevétele nélküli hitelfolyósítás, sem pedig további hitel kifizetésének megtagadása nem tekinthető. A kezességvállalás megtagadása csak lehetőséget biztosított arra, hogy az alperes a még nem teljesített kölcsön tekintetében elállási jogot gyakoroljon, a kezességvállalás előtt történt kifizetés pedig legfeljebb a pénzügyi kockázataként értékelendő, de semmiképpen nem valósít meg jogellenes magatartást. Nem látta igazoltnak, hogy az alperes a szerződés teljesítésével kapcsolatban együttműködési kötelezettségét sértette volna meg. Az kétségtelenül igazolt, hogy 2004. június 11-én a felperes már egyértelműen tudott a kezességvállalás elutasításáról, az a körülmény pedig, hogy erről az alperes részéről nem írásbeli kiértékelést kapott, az ügy megítélését nem befolyásolja. Értékelte, hogy az értesítés kézhezvételekor a felperes már 22.000.000 Ft-ot átutalt a **(cég neve)** részére, így ezen összegeket a késedelmesnek tekintett értesítés már nem érinthette, míg a további 12.000.000 Ft 2004. június 24-i átutalásáról a felperes már annak ismeretében rendelkezett, hogy a kezességvállalásra nem fog sor kerülni. A felperes által az együttműködés körében értékelni kért további magatartások sem eredményeznek jogellenességet. Az alperest nem terhelte kötelezettség további hitel folyósítására, a forgóeszközök listájának és bekerülési összegének módosítására, illetőleg az egyik ingatlan tehermentesítése és a jelzálogjog bejegyzés redukálása tekintetében sem. A jogellenességi feltételen kívül hiányzik a kárral való okozati összefüggés is, mert bár a felperest nem vitásan érthette kár azáltal, hogy a megrendelt forgóeszközöket nem kapta meg, és a kifizetett előlegeket sem kapta vissza, ezen igényét azonban a **(cég neve)**-vel szemben kellett volna érvényesítenie, az elszámolás hiányából származó kárt az alperesre nem háríthatja át. A 70 %-os kamattámogatás elvesztése miatti igény tekintetében megállapítható, hogy a felperes számlákkal, vagy számlát helyettesítő okiratokkal a 6/2004. (I. 22.) FVM rendelet 10. §-a szerinti hitel célú felhasználást nem igazolta, többségi állás elemeket sem bizonyított, önmagában pedig az a körülmény, hogy az alperes a 2004. december 31-e előtti költségekkel kapcsolatosan 2005. februárjában még tett kifizetést, nem teszi megalapozottá az igényérvényesítést. Biztatási kár megállapítására azért nem látott lehetőséget, mert a Ptk. 6. §-a szubszidiárius jellegű, szerződéses jogviszony esetén biztatási kár címen igényérvényesítésnek helye nincsen.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályaon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének történő helyt adást kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen ítélte meg a jogellenes magatartás és az okozati összefüggés kérdését. E körben tartalmilag megismételte az elsőfokú eljárásban előadott hivatkozásait. Állította, hogy a szerződés értelmében csak abban az esetben történhetett volna meg a hitel folyósítása, ha a kezességvállalás bekövetkezett. Azzal, hogy az alperes már a garanciavállalás előtt folyósította a hitelösszeg egy részét, illetéktelen előnyhöz jutott és egyoldalúan módosította a

peres felek közötti szerződést akkor, amikor 50.000.000 Ft helyett csak 36.000.000 Ft-ot folyósított. E magatartása sértette a Ptk. 240. § /1/ bekezdését. Sérült a szerződés megkötésénél irányadó Ptk. 277. § /1/ és /3/ bekezdése szerinti együttműködési kötelezettség elve is, és az alperesi eljárás sértette a Ptk. 229. § /1/ bekezdését is, amikor a feltétel bekövetkezését megelőzően folyósított. Akkor járt volna el jogszerűen az alperes,

ha a részleges kiutalás előtt tájékoztatja a felperest arról, hogy a szerződés 24. pontjában meghatározott feltétel még nem teljesült. Tévesen ítélte meg az elsőfokú bíróság a jogellenes magatartás és a kár közötti okozati összefüggés kérdését is. Az alperessel kötött hitelszerződéshez kapcsolódó elem, hogy a felperes ennek aláírásakor egyedül volt jelen és négy nappal a támogatási folyamat lezárása előtt a felperesnek a szerződések elolvasására, teljes körű áttanulmányozására nem jutott ideje. A szerződés aláírásánál tanúk nem voltak jelen, ami már önmagában megkérdőjelezi a szerződés közhiteles magánokirati jellegét. Téves az elsőfokú ítélet azon megállapítása, hogy a **(cég neve)**-vel szemben kellett volna a felperesnek perbeli igényeit érvényesítenie. Indokolatlanul utasította el a bíróság a biztatási kár címén bejelentett igényeket is. Mind a 36.000.000 Ft után fizetett kamatok, le nem hívott állami kamattámogatások, mind a hitelcélnek megfelelő pénzelköltéssel történő elszámolás tekintetében is téves és iratellenes a bíróság állásfoglalása. Amennyiben az alperes eleget tett volna a szerződésekben foglaltaknak, úgy a felperes eleget tudott volna tenni a hitelcélnek való pénzelköltés követelményeinek. Az elsőfokú bíróság indokolatlanul, a felperes bizonyítási indítványa ellenére nem tisztázta, hogy a nemleges kezességvállalási döntésről a felperes mikor értesült. Gyakorlatilag e tevékenységgel a bíróság a bizonyítási terhet osztotta a felperesre, holott az alperesnek kellett volna bizonyítania: a tájékoztatási kötelezettségének megfelelő eleget tételt. A bíróság ezen felül indokolatlanul nem vizsgálta, hogy az alperes eleget tett-e kárenyhítési kötelezettségének.

Az alperes a permegszüntetéssel kapcsolatosan teljes körűen nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, amennyiben viszont e hivatkozását a másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita eldöntéséhez szükséges mértékben megfelelő tényállást állapított meg, abból helyes jogi következtetéseket vont le és döntését megfelelően, teljes körűen indokolta. Osztja a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság permegszüntetéssel kapcsolatos jogi álláspontját, figyelemmel arra, hogy az 5.000.000 Ft értékben figyelembe vehető kamattámogatással kapcsolatos igényen túlmenően még ugyanazon tényállás mellett sem állapítható meg kettős igényérvényesítés, azaz a kamattámogatáson kívüli igényeken túlmenően a két perben érvényesített követelések között átfedés nincs. A beszámítási igény megalapozatlansága miatt helyes a res iudicata hiányának megállapítása is, ezért sem a korábbi perben érvényesített beszámítási igény, sem a viszontkereset miatt a per megszüntetésére nem kerülhetett sor.

Gf.III.30.051/2012/6. szám

A tényállás tisztázásához további bizonyítás lefolytatására nem lett volna szükség, a rendelkezésre álló adatokból megnyugtatóan állást lehetett foglalni abban a kérdésben, hogy a kezességvállalás elutasításáról a felperes milyen módon és mikor szerzett tudomást. E körben a fellebbezésben hivatkozott téves bizonyítási terheléssel sem állapítható meg. A korábban hozott jogerős és Legfelsőbb Bíróság által is felülvizsgált határozatokra tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi

magatartást semmilyen elemében nem lehet jogellenesnek tekinteni és a felperes által hivatkozott magatartások sem az együttműködési kötelezettség megsértését, sem pedig egyéb szerződésszegő magatartást nem valósítanak meg. A kezességvállalás előtti folyósítás nem a szerződés megszegését jelentette, hanem az alperes kockázatát, így a fellebbezés hitel folyósításával kapcsolatos elvárható alperesi magatartással kapcsolatos hivatkozásai megalapozatlanok. Az alperesi 36.000.000 Ft-os folyósítás nem egyoldalú szerződésmódosítás volt, és az alperest nyilvánvalóan semmilyen egyoldalú előnyhöz sem juttathatta. Annak a körülménynek, hogy a felperes az alperessel kötött kölcsönszerződést milyen körülmények között írta alá, mérlegelte-e a szerződés valamennyi előnyét és hátrányát, jelen jogvita elbírálása szempontjából relevanciája nincsen. Tényszerűen ugyanis megállapítható, hogy a felperes gazdasági terveinek megvalósításához az alperessel - utóbb tartalmában módosított - kölcsönszerződést kötött. A kölcsönszerződés érvényes létrejötte jelen jogvitának tárgyát nem képezte, de a fellebbezésben hivatkozott körülmények egyebekben sem okozzák a kölcsönszerződés érvénytelenségét.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan állapította meg, hogy a jogellenes magatartáson kívül hiányzik a felperest ért kár és az alperes magatartása közötti okozati összefüggés is, ugyanis a felperesnek a forgóeszközöktől való elesés miatti igényét a **(cég neve)**-vel szemben kellett volna érvényesítenie. A kamattámogatás elvesztése és a biztatási kár jogi megítélése tekintetében is helyes jogi álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság. Miután a felperesi fellebbezés gyakorlatilag az elsőfokú eljárás során már előadott érveit ismételte meg, az elsőfokú bíróság pedig a másodfokú bíróság megítélése szerint a felperesi igényt minden részelemét tekintve helyesen ítélte meg és bírálta el, ezért a fentieknél bővebben a másodfokú bíróság kizárólag visszautal az elsőfokú ítélet mindenben helyes indokaira.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése és 254. § /3/ bekezdése alapján helyes indokaira tekintettel helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban is pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviselével kapcsolatosan felmerült, és az ítéltábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított, az alperesi jogi képviselő másodfokú eljárásban kifejtett munkájával is arányban álló, ÁFA-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjból. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán a másodfokú bíróság a

- 8 -

le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viseléséről a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése és 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján határozott.

Szeged, 2012. május hó 14. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró

